

манъ-Ромилъ). На всѣки случай, Александъръ е прѣдприелъ укрѣпяването на мѣсто, вече довольно на югъ отъ Ямболъ, между Каваклий и Сакара, ако и Кантакузинъ да нарича Ямболъ „градъ близъкъ на българскитѣ граници“, които Александъръ е прѣскачалъ на нѣколко пѣти за да се отзове до Одринъ и даже до Демотика. Колкото за думитѣ на Синаита, че Александъръ е билъ „едничкиятъ въ състояние да защити Парория и Скрытная“, тѣ не трѣбва да се разбиратъ, че той е билъ най-силниятъ отъ свърѣмненницитѣ си, но че при зѣлиса на Палеологъ и Кантакузинъ въ борбата за корона, тѣ не можеха стори приетото на драго сърдце отъ Александра. Човѣкъ мѣчно би схваналъ горчивостта на Синаитовия комплиментъ по адресъ на Александра, ако не свърже съ него прѣдставленията за безпримѣрния траги-комизмъ въ надвечерието на Балканското рухване.

Че фактическитѣ владѣния на българитѣ край Черно Море, или по-право, тия на Александра, сж достигали до Созополъ включително, се вижда отъ това, че край турскитѣ пиратства до Бургашкия заливъ, Созополъ е страдалъ отъ италиянски пирати, подѣржани отъ самия Кантакузинъ. Созополъ е билъ ограбенъ и едва би се спасилъ отъ изгаряне, ако гражданитѣ му не бѣха дали голѣмъ откупъ (1345 год.)¹⁾. Въ началото на 1347 год. Кантакузинъ влиза тържественно въ Ц-дъ и става императоръ (1347—1354). Ролитѣ се размѣнятъ, но наставатъ сжщитѣ или още по-плачевни сцени. Прѣдшествуваното коронясване на Кантакузина, съ дадената отъ него дѣщеря за жена на Орхана, се съпровожда съ редъ турски нашествия вече въ самитѣ покрайнини на юго-източна България. Устроениѣ тържества въ Одринъ по случай брака на Орхана съ нѣжната византийка се допълватъ съ голѣмъ турски ловъ, вѣроятно между Къзълъ-Агачъ и Одринъ, прѣзъ който се подкопаватъ отъ дѣно мѣнастирскитѣ кули и укрѣпления на Парория. Кантакузинъ, вече императоръ, съ помощта на турцитѣ, слѣдъ като постига исканото слѣдъ толкова борби и междуособици, замисля да се отърве отъ м. азийскитѣ си

¹⁾ Cantac. III. 215. Отъ тукъ се вижда, че населението въ Созополъ е било съ болшинство българи. Тукъ още при Святослава българитѣ сж нанесли голѣми пакости на генуезцитѣ (1314 или 1316 г.).